

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 113.055 van 28 november 2002
in de zaken A. 129.632/IX-3588
129.636/IX-3589.**

In zake : de NV GROEP DRUWEL,
die woonplaats kiest bij
advocaten H. VANDEN BULCKE, M. VANDELANOTTE en
R. DEVLOO,
kantoor houdende te KORTRIJK,
B. Nolfstraat 39

tegen :

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Volksgezondheid,
2. het Instituut voor Veterinaire Keuring,
die woonplaats kiezen bij
advocaat R. DEPLA,
kantoor houdende te BRUGGE-SINT-KRUIS,
Karel van Manderstraat 123.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV GROEP DRUWEL op 22 november 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 21 november 2002 van de minister van Volksgezondheid houdende de opschorting, vanaf 24 november 2002, van de erkenning EEG 56 van het slachthuis dat de verzoekende partij uitbaat te Zele, Baaikensstraat 33;

Gezien het verzoekschrift dat de NV GROEP DRUWEL op 24 november 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 22 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 november 2002, om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VANDELANOTTE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat F. CARRON die, loco advocaat R. DEPLA verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoekende partij baat een privé-slachthuis uit te Zele, Baaikensstraat 33. De inrichting is operationeel sinds 1989 en is overeenkomstig het koninklijk besluit van 30 december 1992 betreffende de erkenning en de inrichtingsvoorwaarden van de slachthuizen en andere inrichtingen, op 13 januari 1998 erkend als slachthuis voor paarden, runderen en kalveren onder nummer EEG 56.

1.2. Op 4 augustus 2001 maant de verantwoordelijke van het Instituut voor Veterinaire Keuring (hierna: IVK) de verzoekende partij aan om hygiënischer te gaan werken. Op 18 december 2001 wordt aan de verzoekende partij medegedeeld dat het opvolgingsrapport de inrichting in klasse IV heeft ingedeeld, dit is de kwalificatie "slecht", en wordt haar een officiële waarschuwing gegeven teneinde de vermelde tekortkomingen aan de verplichtingen, opgelegd door het koninklijk besluit van 30 december 1992 betreffende de inrichtingsvoorwaarden en het koninklijk besluit van 4 juli 1996 betreffende de exploitatievoorwaarden van de slachthuizen, te verhelpen.

Als gevolg van het opvolgingsrapport van december 2001 heeft de verzoekende partij werk gemaakt van een "aangepast plan van haar inrichting". Zij blijkt verschillende plannen aan het IVK voorgelegd te hebben, maar die stuiten telkens op bezwaren. Laatst op 18 november 2002 nog heeft het IVK aan de verzoekende partij de volgende "bemerkingen" medegedeeld en haar opnieuw verzocht een "aangepast exemplaar (aan het bestuur) over te maken" :

"1. In de noodslachtfrigo is geen afgescheiden afsluitbare ruimte voor het tijdelijk geïsoleerd bewaren van vlees; noch een ander afsluitbaar lokaal hiervoor.

2. De 'Afkeurfrigo' is te klein. Volgens de plaatselijke toezichthoudende dierenarts is hierin slechts plaats voor 5 à 6 afgekeurde runderkarkassen terwijl

het meermaals gebeurt dat er tegelijkertijd 10 en meer afgekeurde karkassen aanwezig zijn in het slachthuis (wachtend op de afhaling door het vilbeluik).

3. Er is geen lokaal voor de opslag (in afwachting van ophaling) van het GRM.

4. De observatiefrigo is slechts toegankelijk tijdens de slachtverrichtingen.

5. De poorten en deuren zijn niet aangeduid op het plan.

6. Aan de poorten van de verzending zijn geen voorzieningen tegen schadelijke invloeden aangeduid (dock-shelter of afdak)".

Op 5 augustus 2002 stelt het IVK lastens de verzoekende partij een proces-verbaal op omdat het slachthuis "ondanks de reeds jaren aanslepende procedure van verwittigingen en controles door het IVK, beneden alle peil (blijft) wat betreft het nakomen van alle wettelijke en hygiënische vereisten".

1.3. Op 9 september 2002 vindt een nieuwe inspectie plaats. In de daaropvolgende kennisgeving van 30 september 2002 aan de verzoekende partij worden 28 tekortkomingen vermeld. Negen daarvan betreffen de inrichtings- en erkenningsvoorwaarden (met name (1) de niet overdekte mestopslag, (2) reiniging en ontsmetting veewagens op dezelfde plaats, (3) de bestemming van de lokalen komt niet steeds overeen met deze aangeduid op het goedgekeurde plan, (4) te kleine observatiefrigo, (5) geen adequate voorziening -aparte frigo- voor noodslachtingen, (6) de noodzakelijke extra structuur voor BSE opnames ontbreekt, (7) sociale lokalen zijn te klein voor de actuele tewerkstelling, zodat er geen strikte scheiding meer mogelijk is tussen reine en onreine sector, (8) afbladderende verf en (9) niet behoorlijk functionerende frigodeuren); 19 tekortkomingen betreffen de exploitatievoorwaarden (met name (1) slecht onderhoud van de inrichting, (2) aanwezigheid van vuil, (3) nog steeds zeer slechte werkwijze bij het slachten -niet afbinden rectum en slokdarm- hoewel hiervoor reeds een proces-verbaal werd opgesteld, (4) niet tijdig verwijderen van het neusvel bij runderen, (5) teveel water bij slachten, (6) ongeopende runderkarkassen blijven te lang aan de band hangen tijdens de middagpauze, (7) de observatiefrigo is overvol en de karkassen raken elkaar en de wanden, (8) frigo voor afgekeurd vlees wordt niet voor dat doel gebruikt zodat dat vlees in contact komt met potentieel goed te keuren vlees, (9) de afvalsilo met GRM verliest vocht, (10) wanorde rond de mestopslagplaats hetgeen ongedierte en vogels aantrekt, (11) vuile kleding op de kleerkasten in de sanitaire lokalen terwijl zeep en handdroogmiddelen ontbreken in het douchelokaal, (12) geen systeem tot risicobeheersing (HACCP plan), (13) het reinigings- en desinfectieplan is enkel theoretisch en niet op de praktijk afgestemd, (14) onduidelijke nummering van de lokalen voor ongediertebestrijding en onvoldoende sluitende deuren en poorten, (15) niet werkbaar systeem voor de temperatuurregistratie, (16) medische attesten voor

tijdelijke personeelsleden en jobstudenten ontbreken, (17) geen personeelsopleiding, (18) de documenten die de runderkoppen vergezellen bij hun verzending zijn niet door verzoekende partij opgesteld en (19) de IVK instructies worden onvoldoende opgevolgd).

In fine van de mededeling wordt gesteld dat het gaat om overtredingen van het koninklijk besluit van 30 december 1992 betreffende de erkenning en de inrichtingsvoorwaarden van de slachthuizen en andere inrichtingen en van het koninklijk besluit van 4 juli 1996 betreffende de algemene en bijzondere exploitatievoorwaarden van de slachthuizen en andere inrichtingen en dat het IVK van oordeel is dat er redenen bestaan om de erkenning EEG 56 van de inrichting op te schorten. Er wordt tenslotte gewezen op de mogelijkheid voor de verzoekende partij om binnen 10 werkdagen haar eventuele bezwaren mee te delen.

1.4. Met een aangetekende brief van 16 oktober 2002 deelt de verzoekende partij haar opmerkingen bij het inspectieverslag mee. Daarin worden een aantal tekortkomingen ontkend of betwist; voor andere opmerkingen wordt verwezen naar de maatregelen die al genomen werden, die nog genomen zullen worden of die zullen volgen op de goedkeuring van het aangepaste plan. De verzoekende partij concludeert dat “alle terechte opmerkingen (...) moeten en zullen aangepast worden” en stelt voor hierover elke maand een opvolgingsrapport te redigeren. Haar algemeen besluit is dat er in haar inrichting “hygiënisch en adequaat wordt gewerkt”.

1.5. In een verslag van 7 november 2002 aan de dierenarts-directeur bespreekt de bevoegde toezichthoudende IVK-dierenarts punt voor punt de opmerkingen van de verzoekende partij. Hij stelt vast dat de verzoekende partij zich, wat de inrichtingsvoorwaarden betreft, op verschillende punten verschuilt achter het nog goed te keuren plan, nuanceert enkele tenlasteleggingen en bevestigt de andere. Hij bevestigt -soms genuanceerd- ook de meeste tekortkomingen op het stuk van de exploitatievoorwaarden; in wezen bevestigt hij dat er weinig of niets is veranderd aan het ondeskundig slachten, de gebrekkige hygiëne en het gebrekkig onderhoud.

In een brief van 8 november 2002 aan het IVK hoofdbestuur sluit de dierenarts-directeur van de keurkring Oost-Vlaanderen zich bij het verslag aan. Hij voegt eraan toe dat de exploitant “sluitender waarborgen en engagementen moet geven en realiseren om aan de bijzondere knelpunten, zoals karkasbezoedeling

(afbinden rectum en slokdarm) en fundamentele hygiënische maatregelen, een oplossing te geven” en dat er “dringend een goedgekeurd plan voorgelegd moet worden (bevindt zich momenteel met mijn advies op het hoofdbestuur)”.

1.6. Op 19 november 2002 maakt de administrateur-generaal van het IVK het dossier over aan de minister van Volksgezondheid met de mededeling: “Aangezien er ondanks herhaalde aanmaningen (...) onvoldoende correctieve acties werden ondernomen en gezien de vastgestelde tekortkomingen een hygiënische exploitatie niet kunnen garanderen in de inrichting, heb ik de eer U ter goedkeuring en ter ondertekening een schrijven voor te leggen waarin de uitbater van de NV GROEP DRUWEL bij toepassing van het koninklijk besluit van 30 december 1992 betreffende de erkenning en de inrichtingsvoorwaarden van de slachthuizen en andere inrichtingen de beslissing betekend wordt tot opschorting van de erkenning EEG 56 van zijn inrichting.”

1.7. Met een brief van 21 november 2002 deelt de bevoegde minister aan de verzoekende partij mede -het betreft de thans bestreden beslissing- dat bij het nieuw onderzoek, gevoerd naar aanleiding van het bezwaarschrift van 16 oktober 2002, gebleken is dat er “onvoldoende correctieve acties werden uitgevoerd” en dat “nog steeds” de volgende 7 tekortkomingen op de erkennings- en inrichtingsvoorwaarden en 13 tekortkomingen aan de exploitatievoorwaarden werden vastgesteld :

"1. Opmerkingen met betrekking tot de erkennings- en inrichtingsvoorwaarden :

1. de mestopslag is niet overdekt.
2. het reinigen en ontsmetten van de veewagens gebeurt op dezelfde plaats. In de reine sector is er geen plaats en accommodatie ingericht voor het reinigen en ontsmetten van de vleeswagens : het reinigen en ontsmetten van de vleeswagens gebeurt op de binnenplaats vóór de dock shelters van de expeditie.
3. de observatiefrigo is te klein.
4. er zijn geen adequate voorzieningen voor noodslachtingen : een aparte frigo ontbreekt.
5. de noodzakelijke extra structuur voor de BSE-staalnames ontbreekt en de bewaring van de koppen gebeurt niet op een adequate plaats.
6. de geverfde wanden vertonen op talrijke plaatsen afbladderende verf.
7. de meeste frigodeuren functioneren niet meer zoals het hoort : de meeste deuren zijn beschadigd, de meeste deurhendels zijn defect of afwezig.

2. Opmerkingen met betrekking tot de exploitatievoorwaarden :

1. de inrichting is slecht onderhouden : defecte zaken worden enkel hersteld als het slachtproces er rechtstreeks door gehinderd wordt.
2. aanwezigheid van vuil : de containers voor de ingewanden; op de wanden en de vloer van de afvalfrigo; de omgeving van de mestopslagplaats; ...
3. de werkwijze bij het slachten is zeer slecht : het rectum en de slokdarm worden niet afgebonden. Dit geeft aanleiding tot faecale bezoedeling.

4. het neusvel van de runderen wordt niet tijdig verwijderd.
5. er wordt teveel met water gespoten tijdens de slachtactiviteiten.
6. tijdens de middagpauze blijven ongeopende runderkarkassen te lang aan de band hangen.
7. de observatiefrigo is overvol : de karkassen raken de wanden en elkaar.
8. de frigo bestemd voor het afgekeurd vlees wordt niet voor dat doel gebruikt. Daardoor komt afgekeurd vlees in contact met potentieel goed te keuren vlees.
9. rond de mestopslagplaats heerst wanorde, dit is een aantrekkingspunt voor ongedierte en vogels.
10. er bestaat geen systeem tot risicobeheersing (HACCP-plan).
11. het reinigings- en desinfectieplan is enkel theoretisch : er wordt niet dagelijks gereinigd en ontsmet. De slachthal wordt slechts 2 maal per week gereinigd en ontsmet. Vaak wordt de reiniging niet gevolgd door een ontsmetting.
12. de deuren en de poorten van de inrichting sluiten onvoldoende. Vooral bij warm weer staan de poorten open.
13. sinds januari 2001 gebeurt er geen personeelsopleiding meer".

De brief vervolgt :

"Gezien de meeste tekortkomingen aangehaald in het aangetekend schrijven van het Instituut voor Veterinaire Keuring dd. 30.09.2002 niet werden verholpen en bijgevolg een hygiënische exploitatie niet kan gegarandeerd worden in uw inrichting, gezien de herhaaldelijke aanmaningen tot correctieve acties (officiële waarschuwingen van 04.08.2001 (kopie in bijlage 3) en 18.12.2001 (kopie in bijlage 4) en het proces-verbaal van 05.08.2002 (nr. IVK/OVL/MRS/02/PV47) (kopie in bijlage 5) en ingevolge het advies van het Instituut voor Veterinaire Keuring, deel ik u mede dat ik, op basis van artikel 3, § 2, van het Koninklijk Besluit van 30 december 1992 betreffende de erkenning en de inrichtingsvoorwaarden van de slachthuizen en andere inrichtingen, besloten heb om de erkenning EEG 56 van uw inrichting op te schorten. Deze opschorting gaat in vanaf de derde dag na de datum vermeld op deze brief.

De opschorting van de erkenning zal worden herroepen van zodra, op uw vraag, een inspectie door het Instituut voor Veterinaire Keuring wordt uitgevoerd en uit het opgemaakte verslag blijkt dat de nodige maatregelen genomen werden om alle tekortkomingen vermeld in het schrijven van het Instituut voor Veterinaire Keuring dd. 30.09.2002 effectief te verhelpen.

U beschikt over een termijn van 30 dagen te rekenen vanaf de datum vermeld op deze brief om het in uw inrichting gestockeerde vlees te verkopen".

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij twee verzoekschriften heeft ingediend die er beide toe strekken, volgens de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid, de schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van het ministerieel besluit van 21 november 2002; dat, blijkens de begeleidende brief, het tweede verzoekschrift, dat ingediend is op 24 november 2002, ertoe strekt de in het weekend verzamelde informatie "omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel" in het debat te brengen; dat evenwel uit de stukken blijkt dat het verzoekschrift ook op andere punten aanvullingen bevat;

2.2. Overwegende dat, na de ontvangst van het eerste verzoekschrift op 22 november 2002, de openbare terechtzitting vastgesteld is op 25 november 2002 en het verzoekschrift ter kennis van de verwerende partij is gebracht; dat het tweede verzoekschrift aan de Raad van State overgemaakt is op zondagavond 24 november 2002;

2.3. Overwegende dat aannemen dat een verzoeker die een procedure bij hoogdringendheid op gang brengt, een eerste verzoekschrift mag expliciteren of corrigeren wanneer het tijdstip van de terechtzitting reeds is bepaald, de rechten van verdediging van de verwerende partij ontoelaatbaar beknot en de spoedige afhandeling van de zaak in het gedrang brengt, wegens de verwarring die daarmee in het procesverloop wordt gebracht, op het ogenblik dat het verzoekschrift bij de auditeur-verslaggever in onderzoek is; dat om die reden het tweede verzoekschrift, ingediend op 24 november 2002, onontvankelijk is;

Overwegende dat de raadsvrouw van de verzoekende partij in het begeleidend schrijven bij het tweede verzoekschrift wel uiteenzet dat haar cliënt ervoor zal opteren “een nieuw verzoek met dezelfde vordering neer te leggen en dan afstand te doen van het eerste verzoek”, maar dat zij ter zitting dat voornemen niet formeel bevestigd heeft; dat hoe dan ook, gegeven de hiervoor vermelde redenen met betrekking tot de afwikkeling van het proces, die afstand -omdat hij er enkel toe strekt alsnog vóór de debatten onvolkomenheden bij de redactie van haar vordering recht te zetten-, geweigerd wordt;

3. Overwegende dat de verwerende partij betwist dat de verzoekende partij een wettig belang zou hebben om de onderhavige vordering in te stellen; dat de Raad van State over die exceptie geen uitspraak doet aangezien, zoals hierna zal blijken, een van de grondvoorwaarden voor het bevelen van de schorsing van de tenuitvoerlegging niet verwezenlijkt is en de vordering om die reden alleen reeds verworpen moet worden;

4. Overwegende dat overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig

nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is, wat betekent dat een schorsing volgens de gewone procedure te laat zal komen omdat het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich op dat ogenblik reeds gerealiseerd zal hebben;

5.1. Overwegende dat de verzoekende partij vier middelen aanvoert; dat zij in het eerste middel de schending aanvoert van de formele motiveringsplicht, neergelegd in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de materiële motiveringsverplichting doordat enerzijds de in het bestreden besluit vermelde motieven “feitelijk onjuist en onderling inconsistent (zijn) in de mate de in uiteenlopende briefwisseling aangehaalde bezwaren onderling niet overeenstemmen (en) de doorslaggevende motieven van de beslissing haaks staan op het feit dat op 18 november 2002 nog intern bij de verwerende partij verwezen wordt naar het hangend advies omtrent het laatst door verzoekster ingediende plan” en anderzijds doordat “de aangehaalde redenen in de bestreden beslissing afhankelijk (zijn) van het door verzoekster ingediende plan, waaromtrent verweerder niet kan betwisten dat het advies nog hangende is”; dat zij in het onmiddellijk daarbij aansluitend vierde middel de schending aanvoert van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, doordat de verwerende partij “haar eigen advies omtrent de wijzigingsplannen” niet heeft afgewacht en daarover zelfs nog bijkomende inlichtingen had gevraagd; dat zij in het tweede middel de schending aanvoert van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en van de motiveringsplicht, doordat de minister blijkens artikel 3, § 2, van het koninklijk besluit van 30 december 1992 een appreciatiebevoegdheid heeft terwijl hij op geen enkele wijze verantwoordt waarom hij de “intrekking van de erkenning” verkozen heeft, noch waarom hij die maatregel verkozen heeft boven een andere die minder schadelijk was voor verzoekster, zeker nu er intense besprekingen werden gevoerd en nieuwe initiatieven van verzoekster afhankelijk zijn van het oordeel van de verwerende partij over het laatst ingediende plan; dat zij in het derde middel de schending aanvoert van de formele motiveringsverplichting doordat enerzijds het door artikel 3, § 2, van het koninklijk besluit van 30 december 1992 voorgeschreven advies van het IVK, in de bestreden beslissing niet wordt vermeld en doordat anderzijds het verslag van 7 november 2002 van inspecteur DE BEULE en het verslag van 8 november 2002 van dierenarts-directeur VAN BREMPT niet aan verzoekster werden meegedeeld;

5.2. Overwegende dat de verwerende partij de middelen als volgt beantwoordt :

- de motieven van het bestreden besluit zijn niet tegenstrijdig en onderling inconsistent; verzoekster erkent zelf het bestaan van inbreuken en er bestaat ook een proces-verbaal; zij toont niet aan op welk vlak er inconsistentie onder de motieven zou bestaan; de motivering is duidelijk: er blijven overtredingen bestaan ondanks herhaalde waarschuwingen; er is na de ontvangst van de bezwaren van de verzoekende partij nog een onderzoek ingesteld; discussies nopens een aangepast plan stelt de verzoekende partij niet vrij van de verplichting om aan de normen te voldoen en in elk geval staan verschillende inbreuken volledig los van dat plan;
- de verzoekende partij is op 30 september 2002 verwittigd van de intentie om haar erkenning op te schorten; zij heeft daar laattijdig op gereageerd en is daarom slecht geplaatst om nu te verwijzen naar de schending van het redelijkheidsbeginsel; het bestreden besluit steunt op “de manifeste onwil” van de verzoekende partij om iets te doen aan de verwijten betreffende ondeskundig slachten, haar onbegrip over hygiënische normen en haar gebrekkig onderhoud; de beslissing verwijst naar het feit dat slachten in hygiënische omstandigheden niet gewaarborgd is en dat er herhaaldelijk aangemaand is om correctieve acties te ondernemen en daarmee verantwoordt zij wel degelijk waarom de erkenning wordt opgeschort -overigens niet de zwaarst mogelijke sanctie, want zij kan herroepen worden zodra de verzoekende partij alle tekortkomingen vermeld in de aanmaning van 30 september 2002 zal verholpen hebben-;
- het bestreden besluit verwijst wel degelijk naar het advies van het IVK; bovendien bevat dat advies dezelfde argumenten als het bestreden besluit en die zijn voldoende gekend door de verzoekende partij; dat de verslagen van inspecteur DEBEULE en van directeur-dierenarts VAN BREMPT haar niet formeel zijn medegedeeld doet niets terzake, aangezien zij in kennis gesteld is van de voorgenomen maatregel en zij daarop gereageerd heeft;
- de verzoekende partij kent sedert 4 september 2001 de tekortkomingen die haar worden verweten; zij kan zich niet verschuilen achter de redactie van een aangepast plan om zich aan haar verplichtingen te onttrekken en zij heeft ook geen plan nodig om de door haar gekende tekortkomingen te verhelpen;

5.3.1.1. Overwegende dat uit de bestreden beslissing zelf blijkt dat zij steunt op de vaststelling dat na de mededeling aan de verzoekende partij, op 30 september 2002, van de resultaten van de op 9 september 2002 in haar slachthuis gehouden inspectie, bij een nieuwe inspectie gevolgd op het bezwaarschrift van 16 oktober 2002 en niettegenstaande eerdere waarschuwingen om correctieve acties te

ondernemen en zelfs een proces-verbaal van overtreding, nog 7 tekortkomingen aan de erkennings- en inrichtingsnormen en 13 tekortkomingen aan de exploitatievoorwaarden overeind bleven, waaruit dan wordt afgeleid dat “een hygiënische exploitatie niet kan gegarandeerd worden”; dat in de bestreden beslissing voorts wordt verwezen naar “het advies van het (IVK)” en naar artikel 3, § 2, van het koninklijk besluit van 30 december 1992; dat het bestreden besluit daarmee voldoet aan de vereisten gesteld door de wet van 29 juli 1991;

5.3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij terecht opmerkt dat de verzoekende partij niet concreet aanduidt op welk vlak de motieven van het bestreden besluit in feite onjuist zouden zijn of, naar gelang de briefwisseling die men erop naleest, inconsistent; dat het niet aan de Raad van State is om, door het maken van veronderstellingen, het middel in de plaats van de verzoekende partij te construeren; dat hoe dan ook vastgesteld wordt dat de verwerende partij als feitelijke grondslag voor haar beslissing steunt op de eigen vaststellingen van de bevoegde dierenartsen van het IVK, waarover de verzoekende partij zich heeft kunnen verweren maar die de inspecterende dierenarts dan na een nieuw controleonderzoek bevestigd heeft, hetzij omdat de oorspronkelijk vastgestelde tekortkomingen nog niet voldoende verholpen waren, hetzij omdat hij in het antwoord van de verzoekende partij geen reden zag om op zijn eerste vaststelling terug te komen, met name wat betreft de verschillende tekortkomingen die betrekking hebben op de hygiënische uitbating; dat dergelijke vaststellingen een deugdelijke grondslag vormen voor het bestreden besluit;

Overwegende dat, waar de verzoekende partij aanvoert dat de doorslaggevende motieven van het besluit haaks staan op het feit dat de verwerende partij nog op 18 november 2002 briefwisseling met haar heeft gevoerd met betrekking tot het door haar ingediende aangepast infrastructuurplan, de verwerende partij terecht opmerkt dat een aanslepende discussie over de aanpassing van het inrichtingsplan haar niet het recht verleent om de reglementering te (blijven) overtreden; dat, anders gezegd, de verzoekende partij de verwerende partij, wiens optreden de volksgezondheid aanbelangt, niet tot inertie kan dwingen; dat de verwerende partij ook niet onzorgvuldig of onredelijk heeft gehandeld door, met het oog op de beveiliging van de volksgezondheid, niet langer met de verzoekende partij in bespreking te blijven over de aanpassing van het infrastructuurplan van het slachthuis; dat overigens niet alle tekortkomingen teruggaan tot het nog niet

gefinaliseerd aangepast plan, maar dat zij integendeel voor een belangrijk deel betrekking hebben op gebreken in de exploitatie;

Overwegende dat het eerste en het vierde middel niet ernstig zijn;

5.3.2. Overwegende dat met het bestreden besluit de erkenning van de verzoekende partij niet ingetrokken wordt, maar enkel opgeschort totdat zij de nodige maatregelen zal genomen hebben en de verwerende partij zal vastgesteld hebben dat het slachthuis volgens de geldende normen kan uitgebaat worden; dat de in het bestreden besluit opgesomde tekortkomingen, die in het bestreden besluit in verband gebracht worden met het teloorgaan van de garantie dat er hygiënisch geslacht wordt, een deugdelijke grondslag vormen voor de beslissing tot opschorting van de erkenning; dat in de uiteenzetting van de verzoekende partij, die trouwens op dat vlak niet aanduidt welke maatregel dan wel haar goedkeuring had kunnen wegdragen, ook geen argumenten worden ontwaard die het kennelijk onredelijk karakter van de getroffen maatregel aantonen; dat het tweede middel niet ernstig is;

5.3.3. Overwegende dat het bestreden besluit wel degelijk verwijst naar het advies van het IVK; dat bovendien, aangezien het bestreden besluit een eigen motivering bevat, de niet-mededeling van dat advies aan de verzoekende partij geen schending kan opleveren van de formele motiveringsverplichting; dat het antwoord op de vraag of de verwerende partij de verslagen van 7 en 8 november 2002 van de dierenartsen DEBEULE en VAN BREMPT ter kennis van de verzoekende partijen had moeten brengen niet relevant is in het kader van het onderzoek van het derde middel waarin de schending van de formele motiveringsplicht is aangevoerd; dat ook het derde middel niet ernstig is;

6. Overwegende dat geen van de aangevoerde middelen ernstig zijn; dat de vordering tot schorsing om die reden wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken nrs. A. 129.632/IX-3588 en 129.636/IX-3589 worden gevoegd.

Artikel 2.

Het Instituut voor Veterinaire Keuring, tweede vertegenwoordiger van de verwerende partij, wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 3.

De vorderingen tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden verworpen.

Artikel 4.

De kosten van de vorderingen tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig november 2000 en twee, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.